

[Pia Kjærsgaard]

Svar (28/5 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Når man måler i beskæftigede omregnet til fuldtid, er udviklingen i det offentlige personaleforbrug i perioden 1981-88 således:

	Stat	Kom- muner	I alt
1981	194.657	451.060	645.717
1982	199.225	467.968	667.193
1983	201.820	484.730	686.550
1984	202.933	476.838	679.771
1985	203.494	476.627	681.121
1986	202.018	470.248	672.266
1987	200.611	467.815	668.426
1988	199.706	468.059	667.765

Som det fremgår, nedbringes personaleforbruget fra godt 686.000 i 1983 til godt 672.000 i 1986, altså med godt 14.000.

Spm. nr. S 1195

Til **udenrigsministeren** (22/5 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

«Er det korrekt, at rigshospitalets torturcenter kun må yde hjælp til udenlandske borgere, mens danske borgere, der har oplevet 2. verdenskrigs rædsler, ikke kan blive hjulpet på torturcentret?»

Begrundelse

Der henvises til et læserbrev fra B.T. den 21. maj 1985.

Svar (14/6 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det Internationale Rehabiliterings- og Forkningscenter for Torturofre (RCT) er en selvejende, humanitær institution dannet af danske læger m.fl. i 1982 med det formål 1) at give lægelig behandling til torturofre og deres familier, 2) at gennemføre undervisning og træningsaktiviteter med henblik på at videregive erfaringer med behandlingsprincipperne for torturofre, samt 3) at drive forskning med det sigte at forbedre hjælpeforanstaltningerne for torturofre og bidrage globalt til at forhindre anvendelse af tortur.

Centrets formål er således primært at yde støtte til ofre for tortur i en lang række lande, hvor dette onde beklageligvis eksisterer. Centret drives i lokaler stillet til rådighed af

undervisningsministeriet, ligesom rigshospitalet giver RCT adgang til at benytte to senge med dertil hørende behandlingsfaciliteter.

De danske borgere, der blev fysisk og psykisk skadet under 2. verdenskrig i koncentrationslejre, er af det danske sundhedsvæsen gennem de seneste 40 år søgt behandlet og hjulpet for disse skader. Jeg går naturligvis ud fra, at erfaringerne fra dette arbejde er stillet til rådighed for RCT.

På samme måde er jeg sikker på, at RCT stiller sine erfaringer fra behandlingen og forskningen omkring torturofre til rådighed for danske borgere, herunder også ofrene for KZ-syndromet, i det omfang dette materiale måtte være relevant. RCT har over for udenrigsministeriet oplyst, at man kun har haft ganske få henvendelser fra danske tidligere KZ-fanger. I hvert enkelt tilfælde er de pågældende blevet henvist til relevante læger, herunder på rigshospitalet, samt til Frihedsfondens pensions- og rådgivningsvirksomhed.

Spm. nr. S 1196

Til **justitsministeren** (22/5 85) af:

Lenger (VS):

»Hvilken hjemmel har statsadvokat Uno Valbak til at føre sin egen private kriminalpolitik i spørgsmål om anvendelsen af samfundstjeneste?»

Begrundelse

I Aarhus Stiftstidende den 16. maj 1985 begrundet statsadvokat Uno Valbak tilbageholdenheden med anvendelse af samfundstjeneste i Århusområdet på følgende måde:

»Når vi har været lidt tilbageholdende, skyldes det, at grænserne for anvendelse af samfundstjeneste er sprængt. Med andre ord: der er anvendt samfundstjeneste i uoverensstemmelse med de intentioner, folketinget havde. Det gælder både med hensyn til »den forskyldte straf«, »kriminalitetens karakter« og »den aldersmæssige side af sagen«.

Hvis statsadvokaten mener, at noget er i uoverensstemmelse med folketingets intentioner, er det både hans ret og hans pligt at gøre opmærksom herpå, også gerne offentligt. Men selv om han mener, at andre nok så meget krænker en folketingsbeslutning, så